Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Tredje Afdeling)

6. september 2012*

»EF-toldkodeksen — forordning (EØF) nr. 2913/92 — artikel 204, stk. 1, litra a) — procedure for aktiv forædling — suspensionsordningen — toldskylds opståen — manglende opfyldelse af forpligtelsen til at indgive afslutningsopgørelsen inden for den fastsatte frist«

I sag C-262/10,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af Bundesfinanzhof (Tyskland) ved afgørelse af 30. marts 2010, indgået til Domstolen den 27. maj 2010, i sagen:

Döhler Neuenkirchen GmbH

mod

Hauptzollamt Oldenburg,

har

DOMSTOLEN (Tredje Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, K. Lenaerts, og dommerne J. Malenovský, R. Silva de Lapuerta, G. Arestis (refererende dommer) og D. Šváby,

generaladvokat: N. Jääskinen

justitssekretær: fuldmægtig B. Fülöp, derefter fuldmægtig A. Impellizzeri,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 13. april 2011,

under henvisning til kendelse af 25. oktober 2011 om genåbning af den mundtlige forhandling, og efter retsmødet den 1. december 2011,

efter at der er afgivet indlæg af:

— Döhler Neuenkirchen GmbH ved Rechtsanwalt H. Bleier

— Hauptzollamt Oldenburg ved Oberregierungsrätin A. Gessler

— den tjekkiske regering ved M. Smolek og V. Štencel, som befuldmægtigede

— Europa-Kommissionen ved L. Bouyon og B.-R. Killmann, som befuldmægtigede,

* Processprog: tysk.

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 8. marts 2012,

afsagt følgende

Dom

1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af artikel 204, stk. 1, litra a), i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 302, s. 1), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 648/2005 af 13. april 2005 (EUT L 117, s. 13, herefter »toldkodeksen«).

2 Anmodningen er blevet indgivet i forbindelse med en tvist mellem Döhler Neuenkirchen GmbH (herefter »Döhler«) og Hauptzollamt Oldenburg (herefter »Hauptzollamt«) vedrørende toldskyld ved indførsel, som indkræves hos Döhler, idet en afslutningsopgørelse for varer, der er henført under proceduren for aktiv forædling efter suspensionsordningen, er blevet forelagt kontroltoldstedet uden for den herfor fastsatte frist.

Retsforskrifter

Toldkodeksen

3 Proceduren for aktiv forædling efter suspensionsordningen er defineret i toldkodeksens artikel 114, stk. 1, litra a). Denne procedure giver mulighed for inden for Den Europæiske Unions toldområde at lade ikke-fællesskabsvarer – som er bestemt til at genudføres fra nævnte område som forædlingsprodukter, uden at de pålægges importafgifter eller undergives handelspolitiske foranstaltninger – underkaste en eller flere forædlingsprocesser. I henhold til nævnte artikels stk. 2, litra c) og d), omfatter forædlingsprodukter alle produkter, der fremkommer ved forædlingsprocesser, herunder ved forarbejdning af varer.

4 Toldkodeksens artikel 89, stk. 1, har følgende ordlyd:

»En suspensionsprocedure af økonomisk betydning afsluttes, når de under proceduren henførte varer eller eventuelt forædlingsprodukter eller forarbejdede produkter, som er tilvirket under denne procedure, angives til en anden tilladt toldmæssig bestemmelse eller anvendelse.«

5 Toldkodeksens artikel 118, stk. 1 og 2, fastsætter:

»1. Toldmyndighederne fastsætter den frist, inden for hvilken forædlingsprodukterne skal være udført eller genudført eller angivet til en anden toldmæssig bestemmelse eller anvendelse. […]

2. Fristen løber fra den dato, på hvilken de pågældende ikke-fællesskabsvarer henføres under proceduren for aktiv forædling. Toldmyndighederne kan forlænge den, hvis bevillingshaveren fremsætter behørigt begrundet anmodning herom.

Af forenklingshensyn kan det besluttes, at frister, som begynder i løbet af en kalendermåned eller et kvartal, alt efter tilfældet, skal udløbe ved udgangen af en senere kalendermåned eller et senere kvartal.«

6 Toldkodeksens afsnit VII med overskriften »Toldskyld« indeholder i sit kapitel 2 bestemmelserne om toldskyldens opståen. Dette kapitel indeholder bl.a. artikel 201-205, der fastsætter de begivenheder, som udløser, at toldskyld ved indførsel opstår.

7 Toldkodeksens artikel 204, stk. 1 og 2, bestemmer:

»1. Toldskyld ved indførsel opstår:

a) når en af de forpligtelser, der opstår ved en importafgiftspligtig vares midlertidige opbevaring eller ved anvendelse af den toldprocedure, som varen er undergivet, misligholdes, eller

[…]

i andre […] tilfælde [end dem, hvor en importafgiftspligtig vare unddrages toldtilsyn], medmindre det godtgøres, at en sådan misligholdelse ikke har haft reelle følger for det korrekte forløb af den midlertidige opbevaring eller den pågældende toldprocedure.

2. Toldskylden opstår […] på det tidspunkt, hvor den forpligtelse, hvis misligholdelse bevirker, at der opstår toldskyld, ikke længere er opfyldt, […]«

Gennemførelsesforordningen

8 Den 2. juli 1993 vedtog Europa-Kommissionen forordning (EØF) nr. 2454/93 om visse gennemførelsesbestemmelser til forordning nr. 2913/92 (EFT L 253, s. 1), som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 214/2007 af 28. februar 2007 (EUT L 62, s. 6, herefter »gennemførelsesforordningen«).

9 I gennemførelsesforordningens artikel 496, litra m), defineres »frist for afslutning af proceduren« som »den frist, inden for hvilken varerne eller produkterne skal være angivet til en ny, tilladt toldmæssig bestemmelse eller anvendelse […]«.

10 Samme gennemførelsesforordnings artikel 521 fastsætter:

»1. Senest ved udløbet af fristen for afslutning af proceduren, uafhængigt af om der anvendes en opgørelse i overensstemmelse med [told]kodeksens artikel 118, stk. 2, andet afsnit:

— forelægges afslutningsopgørelsen i tilfælde af aktiv forædling (suspensionsordningen) […] for kontroltoldstedet inden 30 dage

[…]

Når særlige omstændigheder berettiger dertil, kan toldmyndighederne forlænge fristen endog efter fristens udløb.

2. Opgørelsen eller anmodningen skal indeholde følgende oplysninger, medmindre kontroltoldstedet har bestemt andet:

a) henvisning til bevillingen

[…]

e) henvisning til de angivelser, i medfør af hvilke indførselsvarerne blev henført under proceduren

f) art og mængde af forædlingsprodukter eller forarbejdningsprodukter eller varer i uforandret stand og den toldmæssige bestemmelse eller anvendelse, som de er angivet til, herunder henvisning til tilsvarende angivelser, andre tolddokumenter eller ethvert andet dokument, der vedrører afslutning og frister for afslutning af proceduren

[…]

i) det importafgiftsbeløb, der skal betales, godtgøres eller indrømmes fritagelse for, samt beløbet for eventuelle udligningsrenter, der skal betales. Såfremt dette beløb refererer til anvendelse af artikel 546, skal det angives

[…]

3. Kontroltoldstedet kan udarbejde afslutningsopgørelsen.«

11 Gennemførelsesforordningens artikel 546, stk. 1 og 2, bestemmer:

»Af [tilladelsen fra toldmyndighederne til at anvende en procedure] skal det fremgå, om forædlingsprodukter eller varer i uforandret stand kan overgå til fri omsætning uden toldangivelse, dog med forbehold af forbud eller restriktioner. I så fald anses de for at være overgået til fri omsætning, hvis de ikke er blevet angivet til en toldmæssig bestemmelse eller anvendelse ved udløbet af fristen for afslutning af proceduren.

Med henblik på [told]kodeksens artikel 218, stk. 1, første afsnit, anses angivelsen om overgang til fri omsætning for at være indgivet og antaget og frigivelsen for at være meddelt på det tidspunkt, hvor afslutningsopgørelsen forelægges.«

12 Gennemførelsesforordningens artikel 859, der er indeholdt i dennes del IV vedrørende toldskyld, og nærmere bestemt under denne dels afsnit II med overskriften »Toldskyldens opståen«, er sålydende:

»Følgende misligholdelser anses efter [told]kodeksens artikel 204, stk. 1, for ikke at have haft reelle følger for det korrekte forløb af midlertidig opbevaring eller toldprocedurer, forudsat:

— at de ikke er et forsøg på at unddrage varen toldtilsyn

— at de ikke skyldes åbenbar forsømmelighed fra den pågældendes side

— at alle de nødvendige formaliteter til at afklare varens situation er gennemført efterfølgende:

[…]

9) i forbindelse med aktiv forædling og forarbejdning under toldkontrol overskridelse af fristen for, hvornår afslutningsopgørelsen skal indgives, når fristen ville være blevet forlænget, hvis der var blevet anmodet herom i tide

[…]«

13 Det fremgår af gennemførelsesforordningens artikel 860, at »[t]oldmyndighederne fastslår, at der er opstået toldskyld i overensstemmelse med toldkodeksens artikel 204, medmindre den eventuelle debitor beviser, at betingelserne i artikel 859 er opfyldt.«

Tvisten i hovedsagen og det præjudicielle spørgsmål

14 I løbet af første kvartal af 2006 importerede Döhler koncentreret frugtsaft, som virksomheden forarbejdede inden for rammerne af proceduren for aktiv forædling efter suspensionsordningen, således som den bevilling, der til dette formål var blevet udstedt til virksomheden, gav mulighed for. I overensstemmelse med denne bevilling udløb fristen for afslutning af denne procedure i det fjerde kvartal, som fulgte efter, at ikke-fællesskabsvarerne blev henført under nævnte procedure, dvs. den 31. marts 2007. Det fremgår ligeledes af sagsakterne, at det i henhold til nævnte bevilling var tilladt for Döhler at lade varer i uforandret stand og forædlingsprodukter overgå til fri omsætning uden toldangivelse.

15 Selv om afslutningsopgørelsen skulle have været forelagt inden 30 dage efter afslutningen af toldproceduren, hvilket i hovedsagen ville sige senest den 30. april 2007, undlod Döhler at gøre det, og virksomheden ignorerede en opfordring fra Hauptzollamt, der krævede denne opgørelse forelagt inden den 20. juni 2007.

16 Da nævnte afslutningsopgørelse ikke forelå, fastsatte Hauptzollamt den 4. juli 2007 importafgifter for samtlige indførte varer, for hvilke fristen for afslutning var udløbet den 31. marts 2007, til deres samlede værdi, dvs. et beløb på 1 403 188,49 EUR.

17 Den 10. juli 2007 forelagde Döhler endelig sin afslutningsopgørelse for de i hovedsagen omhandlede varer, af hvilken fremgik et skyldigt importafgiftsbeløb på 217 338,39 EUR, svarende til en mindre mængde indførselsvarer end den af Hauptzollamt fastsatte, der ikke var udført inden for den fastsatte frist, dvs. inden den 31. marts 2007.

18 Döhler bestred forskellen mellem det af Hauptzollamt fastsatte importafgiftsbeløb og det beløb, der fulgte af virksomhedens afslutningsopgørelse, og efter ikke at have fået medhold i sin klage anlagde Döhler sag ved Finanzgericht Hamburg med påstand om nedsættelse af de afgifter, som den ikke mente, at den var skyldig at betale.

19 Finanzgericht Hamburg gav ikke Döhler medhold i den sag, der blev indbragt for den, idet den fandt, at Döhler ved ikke at overholde den fastsatte frist for indgivelse af afslutningsopgørelsen ikke havde opfyldt sine forpligtelser, hvorfor der er opstået toldskyld i medfør af toldkodeksens artikel 204, stk. 1, litra a). Finanzgericht Hamburg fastslog tillige, at den for sene indgivelse af afslutningsopgørelsen ikke kunne anses for en misligholdelse uden reelle følger for den pågældende toldprocedures korrekte forløb som omhandlet i toldkodeksens artikel 204, stk. 1, in fine, som konkretiseret i gennemførelsesforordningens artikel 859, nr. 9).

20 I denne henseende fandt nævnte ret, dels at fristen for indgivelse af afslutningsopgørelsen ikke havde kunnet være forlænget, selv om kravet derom havde været fremsat til tiden, da der ikke forelå særlige omstændigheder, som kunne begrunde en sådan forlængelse, dels at Döhler havde gjort sig skyldig i en åbenbar forsømmelse, idet virksomheden som erfaren erhvervsdrivende inden for gennemførelsen af proceduren for aktiv forædling havde kendskab til forpligtelsen til at indgive afslutningsopgørelsen på bestemte datoer, og idet Hauptzollamt desuden havde henledt dens opmærksomhed på dette krav.

21 Da Döhler anfægtede, at Finanzgericht Hamburg ikke gav virksomheden medhold i sagen, indgav den herefter en revisionsanke til Bundesfinanzhof under anbringende af, at afslutningen af toldproceduren havde fundet sted den 31. marts 2007, og at enhver misligholdelse af en forpligtelse efter denne dato, såsom indgivelse af afslutningsopgørelsen efter fristen, ikke kan have indflydelse på toldproceduren, og i endnu mindre grad føre til, at der opstår toldskyld.

22 Efter at have undersøgt den af Döhler påberåbte fortolkning af toldkodeksen har den forelæggende ret rejst spørgsmålet, om der under omstændigheder som dem, der foreligger i denne sag, er opstået toldskyld. Den forelæggende ret har desuden fremhævet risikoen for, at der for den del af varerne, som ikke er genudført, kan opstå toldskyld to gange, nemlig en første gang ved udløbet af afslutningsfristen og en anden gang ved udløbet af fristen for indgivelse af afslutningsopgørelsen.

23 Idet Bundesfinanzhof fandt, at afgørelsen af den tvist, der verserer for den, afhænger af en fortolkning af toldkodeksen, har den under disse omstændigheder besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»Skal artikel 204, stk. 1, litra a), i [toldkodeksen] fortolkes således, at den ligeledes omhandler misligholdelse af sådanne forpligtelser, der først skal opfyldes efter afslutningen af den relevante anvendte toldprocedure, således at, i et tilfælde med indførselsvarer, der inden for rammerne af en procedure for aktiv forædling delvist genudføres rettidigt efter suspensionsordningen, vil en

misligholdelse af forpligtelsen til at forelægge afslutningsopgørelsen for kontroltoldstedet inden 30 dage efter udløbet af fristen for afslutningen af proceduren, føre til, at der opstår en toldskyld for den samlede mængde indførselsvarer, der skal angives, såfremt betingelserne i artikel 859, nr. 9), i [gennemførelsesforordningen] ikke er opfyldt?«

Retsforhandlingerne for Domstolen

Genåbning af den mundtlige forhandling

24 Ved afgørelse af 1. marts 2011 henviste Domstolen den foreliggende sag til Syvende Afdeling og indkaldte parterne til et retsmøde, der blev afholdt den 13. april 2011. Domstolen besluttede desuden, at sagen skulle pådømmes uden forslag til afgørelse.

25 I henhold til artikel 44, stk. 4, i Domstolens procesreglement besluttede Syvende Afdeling den 22. september 2011 at tilbagesende sagen til Domstolen med henblik på, at den tildeltes et dommerkollegium med et større antal dommere. Derefter besluttede Domstolen at omfordele sagen til Tredje Afdeling og at afgøre sagen efter at have hørt generaladvokatens forslag til afgørelse.

26 Ved kendelse af 25. oktober 2011 traf Domstolen i henhold til procesreglementets artikel 61 afgørelse om genåbning af den mundtlige forhandling og om indkaldelse af parterne til et nyt retsmøde, som den fastsatte til den 1. december 2011.

27 Generaladvokaten fremsatte forslag til afgørelse under retsmødet den 8. marts 2012, hvorefter den mundtlige forhandling blev afsluttet.

Begæringen om genåbning af den mundtlige forhandling efter fremsættelsen af forslaget til afgørelse

28 Ved skrivelse af 9. marts 2012 indgav Döhler begæring om ret til at reagere skriftligt på generaladvokatens forslag til afgørelse eller om genåbning af den mundtlige forhandling. Til støtte for sin begæring angav Döhler at være uenig med den af generaladvokaten indtagne holdning og gjorde gældende, at forslaget til afgørelse var blevet fremsat efter den mundtlige forhandling, som blev afsluttet den 1. december 2011.

29 Indledningsvis bemærkes, at hverken statutten for Den Europæiske Unions Domstol eller dennes procesreglement giver mulighed for, at parterne kan afgive indlæg som svar på generaladvokatens forslag til afgørelse (kendelse af 4.2.2000, sag C-17/98, Emesa Sugar, Sml. I, s. 665, præmis 2).

30 Hvad angår genåbningen af den mundtlige forhandling bemærkes, at Domstolen af egen drift, på forslag af generaladvokaten eller på parternes begæring kan træffe afgørelse om genåbning af den mundtlige forhandling i henhold til procesreglementets artikel 61, såfremt den finder, at sagen er utilstrækkeligt oplyst, eller at den skal afgøres på grundlag af et argument, som ikke har været drøftet af parterne (jf. dom af 3.3.2009, sag C-205/06, Kommissionen mod Østrig, Sml. I, s. 1301, præmis 13).

31 I det foreliggende tilfælde er der ikke grundlag for at tage begæringen om genåbning af den mundtlige forhandling til følge, da Domstolen finder, at sagen er tilstrækkeligt oplyst, og den ikke skal afgøres på grundlag af argumenter, som ikke har været drøftet af parterne.

32 Hvad angår Döhlers argument, hvorefter forslaget til afgørelse ikke er blevet fremsat under den mundtlige forhandling, bemærkes, at procesreglementets artikel 59 fastsætter, dels at generaladvokaten mundtligt fremsætter et begrundet forslag til afgørelse inden afslutningen af den mundtlige forhandling, dels at Domstolens præsident erklærer den nævnte forhandling for afsluttet, efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse. I det foreliggende tilfælde er det godtgjort, at den

mundtlige forhandling ikke blev afsluttet, inden generaladvokaten fremsatte forslaget til afgørelse under retsmødet den 8. marts 2012. Det må derfor fastslås, at de nærmere omstændigheder ved fremsættelsen af forslaget til afgørelse i den foreliggende sag ikke har udgjort en tilsidesættelse af de regler, der gælder ved Domstolen.

33 Følgelig finder Domstolen, efter at have hørt generaladvokaten, at den af sagsøgeren i hovedsagen fremsatte begæring om tilladelse til at indgive supplerende skriftlige indlæg eller om genåbning af den mundtlige forhandling ikke kan efterkommes.

Om det præjudicielle spørgsmål

34 Med sit spørgsmål ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om toldkodeksens artikel 204, stk. 1, litra a), skal fortolkes således, at en misligholdelse af den i gennemførelsesforordningens artikel 521, stk. 1, første afsnit, første led, fastsatte forpligtelse til at forelægge afslutningsopgørelsen for kontroltoldstedet inden 30 dage efter udløbet af fristen for afslutningen af proceduren vil føre til, at der opstår en toldskyld for den samlede mængde indførselsvarer, der skal angives – herunder dem, som genudføres uden for Den Europæiske Unions område – såfremt betingelserne i gennemførelsesforordningens artikel 859, nr. 9), anses for ikke at være opfyldt.

35 I henhold til toldkodeksens artikel 204, stk. 1, litra a), opstår toldskyld ved indførsel, når en af de forpligtelser, der opstår ved anvendelse af den toldprocedure, som en importafgiftspligtig vare er undergivet, misligholdes, medmindre det godtgøres, at denne misligholdelse ikke har haft reelle følger for det korrekte forløb af denne procedure. Det skal bemærkes, således som generaladvokaten har anført i punkt 49 i forslaget til afgørelse, at ethvert tilfælde, som ikke henhører under denne undtagelse, falder ind under anvendelsesområdet for toldkodeksens artikel 204.

36 Döhler har gjort gældende, at proceduren for aktiv forædling i henhold til toldkodeksens artikel 89, stk. 1, blev afsluttet i hovedsagen ved genudførslen af varerne i overensstemmelse med formforskrifterne og inden for de fastsatte frister, og at adgangen til denne procedure derfor ikke kan inddrages med tilbagevirkende kraft med den begrundelse, at der er opstået toldskyld som følge af, at afslutningsopgørelsen ikke er blevet forelagt inden for den fastsatte frist. Ifølge Döhler kan en misligholdelse af den i gennemførelsesforordningens artikel 521, stk. 1, første afsnit, første led, fastsatte forpligtelse til at forelægge afslutningsopgørelsen således ikke føre til, at der opstår toldskyld, for så vidt som denne forpligtelse indtræder efter afslutningen af den pågældende toldprocedure.

37 Dette standpunkt kan ikke tiltrædes.

38 I de affattelser af toldkodeksen og gennemførelsesforordningen, som var gældende på tidspunktet for de faktiske omstændigheder, findes der således ingen bestemmelse, der – for så vidt angår den virkning, som en misligholdelse af en forpligtelse har for en toldskylds opståen – giver grundlag for at antage, at der i henhold til toldkodeksens artikel 204 skal sondres mellem en forpligtelse, der skal opfyldes inden eller efter afslutningen af den pågældende toldprocedure, eller mellem en såkaldt »hovedforpligtelse« og en såkaldt »sekundær forpligtelse«.

39 I øvrigt fremgår det af toldkodeksens artikel 204, stk. 1, at toldskyld opstår, »når en af de forpligtelser, der opstår ved […] anvendelse af [toldproceduren], misligholdes«, hvorved alle forpligtelser, der følger af den pågældende toldprocedure, er omfattet. Desuden bemærkes, at gennemførelsesforordningens artikel 859, nr. 9), udtrykkeligt bestemmer, at såfremt bestemte betingelser i nævnte artikel er opfyldt, henhører overskridelse af fristen for, hvornår afslutningsopgørelsen skal indgives, ikke under de misligholdelser, der fører til, at der opstår toldskyld.

40 Det bemærkes, at proceduren for aktiv forædling efter suspensionsordningen udgør en helt særlig foranstaltning, der skal lette afviklingen af visse økonomiske aktiviteter. Denne procedure indebærer, at der på Unionens toldområde befinder sig ikke-fællesskabsvarer, der risikerer at blive integreret i medlemsstaternes økonomiske kredsløb uden at være blevet fortoldet (jf. dom af 15.7.2010, sag C-234/09, DSV Road, Sml. I, s. 7333, præmis 31).

41 Da denne procedure indebærer en klar risiko for den korrekte anvendelse af Unionens toldlovgivning og for opkrævningen af de dertil knyttede afgifter, har de erhvervsdrivende, som drager fordel heraf, pligt til strengt at overholde de forpligtelser, som følger af proceduren. Tilsvarende skal der anlægges en streng fortolkning med hensyn til, hvilke konsekvenser det får for disse erhvervsdrivende, såfremt de ikke overholder deres forpligtelser (jf. dom af 14.1.2010, forenede sager C-430/08 og C-431/08, Terex Equipment m.fl., Sml. I, s. 321, præmis 42).

42 Som generaladvokaten har anført i punkt 50 i forslaget til afgørelse, er det således ved afslutningen af proceduren for aktiv forædling på grundlag af den tilknyttede opgørelse, at importvarernes endelige skæbne afgøres, som en undtagelse til den almindelige ordning. I forbindelse med forløbet af proceduren for aktiv forædling efter suspensionsordningen udgør opgørelsen derfor et vigtigt dokument, som det også fremgår af de detaljerede angivelser, der skal anføres heri i henhold til gennemførelsesforordningens artikel 521, stk. 2, og forpligtelsen til at forelægge denne opgørelse inden de 30 dage, der følger efter udløbet af fristen for afslutningen af proceduren, som fastsat i gennemførelsesforordningens artikel 521, stk. 1, første afsnit, første led, har en særlig betydning for toldtilsynet inden for rammerne af denne toldprocedure.

43 Følgelig har opståen af toldskyld under omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede ikke karakter af en sanktion, men skal anses for konsekvensen af den manglende opfyldelse af betingelserne for at opnå den fordel, der følger af proceduren for aktiv forædling efter suspensionsordningen. Denne procedure indebærer nemlig tildeling af en betinget fordel, som ikke kan tildeles, hvis de dertil knyttede betingelser ikke er overholdt, hvilket gør suspensionen uanvendelig og derfor begrunder pålæggelsen af toldskyld.

44 Domstolen har desuden fastslået, at der ved gennemførelsesforordningens artikel 859 gyldigt er blevet indført en ordning, der udtømmende regulerer de misligholdelser, der omhandles i toldkodeksens artikel 204, stk. 1, litra a), som »ikke har haft reelle følger for det korrekte forløb af den midlertidige opbevaring eller den pågældende toldprocedure« (dom af 11.11.1999, sag C-48/98, Söhl & Söhlke, Sml. I, s. 7877, præmis 43). I hovedsagen har den forelæggende ret affattet sit præjudicielle spørgsmål ud fra den antagelse, at de i nævnte artikel 859 anførte betingelser ikke er opfyldt.

45 Det skal derfor fastslås, at misligholdelsen af en forpligtelse, der er knyttet til indrømmelse af proceduren for aktiv forædling efter suspensionsordningen, og som skal opfyldes efter afslutningen af nævnte toldprocedure – i det foreliggende tilfælde forpligtelsen til at forelægge afslutningsopgørelsen inden for den i gennemførelsesordningens artikel 521, stk. 1, første afsnit, første led, fastsatte frist på 30 dage – fører til, at der for samtlige varer, der skal angives, opstår toldskyld i henhold til toldkodeksens artikel 204, stk. 1, litra a), såfremt betingelserne i gennemførelsesforordningens artikel 859, nr. 9), ikke er opfyldt.

46 Hvad angår den af den forelæggende ret og Döhler anførte risiko for, at der opstår dobbelt toldskyld for de i tvisten i hovedsagen omhandlede varer, der ikke er blevet genudført, bemærkes, at toldunionen skal forhindre, at der opkræves told to gange af samme vare (dom af 20.9.1988, sag 252/87, Kiwall, Sml. s. 4753, præmis 11).

47 Det tilkommer derfor den forelæggende ret at sikre sig, at afgiftsmyndighederne ikke medvirker til, at der opstår en yderligere toldskyld for de varer, for hvilke en toldskyld allerede er opstået på grundlag af en tidligere udløsende begivenhed.

48 Det forelagte spørgsmål skal herefter besvares med, at toldkodeksens artikel 204, stk. 1, litra a), skal fortolkes således, at en misligholdelse af den i gennemførelsesforordningens artikel 521, stk. 1, første afsnit, første led, fastsatte forpligtelse til at forelægge afslutningsopgørelsen for kontroltoldstedet inden 30 dage efter udløbet af fristen for afslutningen af proceduren vil føre til, at der opstår en toldskyld for den samlede mængde indførselsvarer, der skal angives – herunder dem, som genudføres uden for Unionens område – såfremt betingelserne i gennemførelsesforordningens artikel 859, nr. 9), anses for ikke at være opfyldt.

Sagens omkostninger

49 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger. Bortset fra nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Tredje Afdeling) for ret:

Artikel 24, stk. 1, litra a), i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 648/2005 af 13. april 2005, skal fortolkes således, at en misligholdelse af den forpligtelse til at forelægge afslutningsopgørelsen for kontroltoldstedet inden 30 dage efter udløbet af fristen for afslutningen af proceduren, som er fastsat i artikel 521, stk. 1, første afsnit, første led, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til forordning nr. 2913/92, som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 214/2007 af 28. februar 2007, vil føre til, at der opstår en toldskyld for den samlede mængde indførselsvarer, der skal angives – herunder dem, som genudføres uden for Den Europæiske Unions område – såfremt betingelserne i artikel 859, nr. 9), i nævnte forordning nr. 2454/93 anses for ikke at være opfyldt.

Underskrifter